

Rozjímanie na piatok 12. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na piatok 12. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: prosba
malomocného; Ježiš sa dotýka
našej rany; osamelosť
malomocného.

ZA JEŽIŠOM IŠIEL veľký zástup. Keď
schádzali z vrchu, prišiel k Ježišovi
malomocný, padol na zem a povedal
mu: „Pane, ak chceš, môžeš ma
očistiť“ (Mt 8, 2). Môžeme si
predstaviť, ako vyzerala situácia
tohto muža. Jeho choroba potrestala
nielen jeho telo, ale vzdialila ho aj od

jeho blízkych a spoločenského života: musel opustiť svoj domov a zostať mimo kontaktu s inými ľuďmi. Je si vedomý rizika, ktoré podstupuje, keď sa približuje k Ježišovi a davu okolo neho: každú chvíľu ho môžu začať kameňovať. Jeho nádej však spočíva v Majstrovi, o ktorom počul, že robí všelijaké uzdravenia.

Tvárou v tvár takejto dramatickej situácii by bolo normálne, keby sa malomocný v zúfalstve priblížil k Ježišovi a žiadal zázrak, ktorý by ospravedlnil jeho riskantný krok predstaviť sa mu. Preto je prekvapujúci postoj, s ktorým sa obracia na Pána: „Ak chceš, môžeš ma očistiť.“ Jeho prosba „nám ukazuje, že keď sa predstavujeme Ježišovi, nie je potrebné viesť dlhé reči. Stačí niekoľko slov, ak ich sprevádza plná dôvera v jeho všemohúcnosť a dobrotu“^[1].

Malomocný nevnučuje svoju prosbu, ale zveruje sa do Božích rúk: nech je

jeho vôľa akákoľvek, on ju prijme. Môžeme prosiť Pána, aby nám pomohol vzniesť naše obavy s rovnakou disponovanosťou ako tento muž, s vedomím, že Boh vie lepšie ako ktokoľvek iný, čo potrebujeme.

JEŽIŠ NEUTEKÁ pred kontaktom s týmto človekom. Neobmedzuje sa na to, aby sa mu venoval z diaľky, ale pristupuje k nemu a dotýka sa ho a hovorí mu: „Chcem, buď čistý“ (Mt 8, 3). „V tomto geste a v týchto Kristových slovách sú vtelené celé dejiny spásy, vtelená je Božia vôľa uzdraviť nás, očistiť nás od zla, ktoré nás znetvoruje a ničí naše vzťahy“^[2]. Keď sa Ježišova ruka dotýka malomocného, každá bariéra medzi Bohom a človekom je prelomená. On „sa priamo vystavuje nákaze nášho zla; a práve tak sa naše zlo stáva miestom kontaktu“^[3], ranou, ktorá

umožnila Pánovi vstúpiť do nás a uzdraviť nás.

Často sa nám môže stať to, čo malomocnému: cítime sa poškrvrnení svojimi chybami, neschopní vystačiť si len s vlastnými silami. Vtedy je čas priblížiť sa k Pánovi s vierou a úprimnosťou toho človeka. Vo sviatosti zmierenia sa Ježiš dotýka našich rán, a tak obnovuje spoločenstvo, ktoré nás s ním spája. Hriechy, ktorých sme sa mohli dopustiť, sú očistené, keď ich pokorne vyznáme. „Dieťa moje, ak niekedy padneš, ihneď choď na spoveď a na duchovné vedenie,“ napísal svätý Josemaría, „ukáž svoju ranu! Aby ťa mohli vyliečiť do hĺbky, aby ti odstránili všetky zárodky infekcie, hoci by ťa to malo bolieť ako chirurgický zákrok“^[4].

MALOMOCNÝ BOL UZDRAVENÝ z choroby, len čo Ježiš vystrel ruku. Potom ho Pán požiadal, aby urobil poslednú vec: „Chod', ukáž sa kňazovi a prines obetný dar, ako predpísal Mojžiš – im na svedectvo“ (Mt 8, 4). Uzdravenie ešte museli potvrdiť židovské úrady, aby sa muž mohol opäť zapojiť do spoločenského života. Týmto spôsobom mu Ježiš prinavrátil nielen fyzické zdravie, ale aj niečo veľmi dôležité: príslušnosť k spoločenstvu. Počas všetkých tých rokov malomocný prežíval nielen bolesť a nepohodlie svojej choroby: pravdepodobne viac trpel osamelosťou a opustenosťou vlastnej rodiny a priateľov. A teraz Pán robí koniec tomuto rozorvaniu duše.

Aj v našom každodennom živote sa môžeme stretnúť s ľuďmi, ktorí sú podobne ako malomocný vylúčení alebo sa cítia vylúčení, pričom motivácia je niekedy nenápadná, ale prichádza k tomu, že človeka uväzní

a udusí jeho životný priestor.

Niekedy je toto vylúčenie spôsobené chudobou, starobou, nedostatkom práce alebo chorobou. V týchto a iných situáciách sa často zistí, že to, čo hľadajú, je v prvom rade pohľad súcitu; niekto, kto ponúka nielen určitú materiálnu pomoc, ale predovšetkým náklonnosť, záujem a čas. Hľadajú niekoho, kto sa podobne ako Kristus dotkne ich rán a pripomenie im, že sú súčasťou spoločenstva, v ktorom môžu zdieľať život, kde nájdu ľudí, ktorým záleží na tom, aby sa mali dobre a cítili sa milovaní. „Keby som bol malomocný,“ povedal svätý Josemaría, „moja matka by ma objala. Bez akéhokoľvek strachu či odporu by mi bozkávala rany“^[5]. Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby sme mali ten pohľad súcitu, ktorý nás vedie k tomu, aby sme objali malomocných, ktorí vstupujú do nášho života.

[1] František, *Audiencia*, 22-VI-2016.

[2] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 12-II-2012.

[3] František, *Anjel Pána*, 15-II-2015.

[4] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 192.

[5] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 190.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/piatok-12-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/piatok-12-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (25.03.2026)